

Також повторення початку рядка допомагає зобразити загострення почуттів, емоційну напругу:

*Que l'on jette ces lys, ces roses éclatantes,
Que l'on fasse cesser les flûtes et les chants* (J. Moréas. Accalmie).

Отже, повтори відіграють важливу роль і з погляду синтаксичної побудови твору, і з погляду звучання. Подальші перспективи дослідження передбачають дослідження інших функцій повторів у французькій поезії XIX ст.

Джерела та література

1. Арнольд И. В. Стилистика современного английского языка: стилистика декодирования [учеб. пособие] / И. В. Арнольд. – М. : Просвещение, 1990. – 303 с.
2. Літературознавчий словник-довідник / [за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Ковалів, В. І. Теремко]. – [2-ге вид.]. – К. : Академія, 2006. – 752 с.
3. Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава : Довкілля-К, 2006. – 716 с.
4. Fromilhague C. Les figures de style / C. Fromilhague. – P. : Nathan, 1995. – 128 p.
5. La poésie symboliste / [упор. J. Orizet]. – P. : France loisirs, 1992. – 288 p.

Костюк Марина. Функции и виды повторов в произведениях французских поэтов. В статье всесторонне проанализированы виды и функции повторов в поэзии французских писателей конца XIX в. Выделены два основных вида повторов – звуковые и синтаксические. Среди звуковых повторов проанализированы эвфонические (рифма, аллитерация, ассонанс, диссонанс, параллельные конструкции) и метрические повторы. В статье выявлены основные функции и характеристики синтаксических повторов. Среди основных функций повторов проанализированы: прием акцентирования внимания читателя, создание особенного песенного ритма в стихе, выделение главной идеи поэзии, подчеркивание взаимосвязи образов и другие. Каждая функция повторов проиллюстрирована ярким примером из французской поэзии конца XIX в.

Ключевые слова: повтор, эвфония, рифма, аллитерация, ассонанс, ритм.

Kostiuk Maryna. Functions and Types of Repetitions in the Works of French Poets. In this article the types and functions of repetition in the poetry of French writers of the XIX century are analysed. It defines two main types of repetition – sound and syntax. It analyses the euphonic (rhyme, alliteration, assonance, dissonance, parallel constructions) and metric repetitions in the poetry. In the article the basic functions and features of syntactic repetition are identified. Among the main functions of repetitions it analyzes the technique of focusing reader's attention, creating a special rhythm in the verse, highlighting some important ideas of the poem, accentuation of important images and some others. Each function is illustrated by the vivid example from the French poetry of the late nineteenth century.

Key words: repetition, euphony, rhyme, alliteration, assonance, rhythm.

Стаття надійшла до редколегії
31.03.2014 р.

УДК 811.112.2:373.7

Галина Лавриненко

Проблема «широкого» значення фразеологізмів сучасної німецької мови

Предмет дослідження – один із найбільш значущих субкласів фразеологізмів – фразеологічні єдності, які за своєю структурою є «синтаксичними моделями варіативних синтагм», у семантичному аспекті вони повністю переосмислені. Особливість їх полягає ще й у тому, що їм властиве так зване «широке» значення, яке розуміють максимально абстраговане значення, яке існує лише при ізольованому називанні. При актуалізації в контекстне дуже загальне, абстрактне значення конкретизується, проте ніколи не стає ідентичним значенню, конкретизованому в контексті, що пояснюється наявністю в них декількох денотатів, оскільки одна фразеологічна єдність описує декілька ситуацій. Актуалізація кожного їх семантичного варіанта відбувається за рахунок фокусування набору сем, які віртуально входять у широку понятійну основу фразеологічної єдності.

Ключові слова: фразеологічна єдність, семантична структура, предикативний компонент, сема, актуалізація, фокусування.

© Лавриненко Г., 2014

Постановка наукової проблеми та її значення. У той час, коли семантика слова була об'єктом досліджень багатьох мовознавців, уважалось, що не існує загальноприйнятих критеріїв визначення семантики фразеологізмів. До сьогодні особливості значення слова переносилися на значення фразеологізму, проте неправомірність такого механічного перенесення піддається гострій критиці [4, с. 21]. В одній із робіт, присвячених фразеологічному значенню, Ю. Д. Апресян характеризує значення фразеологічної одиниці як певну величину, «яка в більшості випадків відображає предмети, явища і процеси та події реальної дійсності» [1, с. 13]. Деякі лінгвісти доходять до висновку, що оскільки питання про природу значення фразеологічної одиниці є предметом багатоаспектного дослідження, то фразеологізм у цьому аспекті повинен бути протиставленим іншим значимим одиницям мови [2, с. 22].

Аналіз досліджень цієї проблеми. Денотативна функція стосовно фразеології має свої особливості, тому що денотатом фразеологізмів є не предмет (у логічному розумінні), як це має місце в денотативному аспекті лексичного значення, а ситуація. Не варто дотримуватися також погляду, згідно з яким у фразеологізмів повністю усунуті підстави для денотативної функції. Таке положення аргументується відсутністю безпосередньої співвіднесеності з предметом, а також тим, що фразеологічна одиниця не може бути ключовим елементом синонімічного ряду [1, с. 182; с. 22]. Однак порівняно із денотативним значенням у складі семантичної структури слова, де воно реалізує називну функцію, денотативний аспект у сфері фразеології вже не відіграє такої суттєвої ролі, оскільки і за своїм призначенням, і за характером семантики фразеологізм суттєво відрізняється від слова.

У цій статті ми спробуємо проаналізувати семантичну структуру багатозначних фразеологічних єдностей, як одного з типів фразеологічних одиниць, що вже привертала увагу таких дослідників, як І. І. Чернишева, Г. У. Краморенко, Х. Х. Єзієв, Л. А. Болгова, А. Я. Бородуліна. І. І. Чернишева вказує на те, що не всім розрядам фразеологічних одиниць властива багатозначність.

Одиницями, для яких багатозначність – явище не рідкісне, є фразеологічні єдності зі структурою словосполучення, а причина їхньої багатозначності – характер їх семантики [3, с. 182]. Отже, мета нашого дослідження – проникнення в семантичну структуру фразеологічних єдностей для розкриття механізму їх функціонування в умовах різних дистрибуцій. Для її досягнення були поставлені такі завдання: порівняти значення таких фразеологізмів у різних лексикографічних джерелах; виявити за допомогою компонентного аналізу наявність у них тих чи тих сем; виявити закономірності проявлення тих чи тих сем залежно від аргументів предиката (в логічному розумінні) фразеологізму.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Наявні два протилежні підходи до питання багатозначності фразеологічних одиниць. Відповідно до першого із них явище багатозначності фразеологізмів пов'язане з тим, що включення фразеологізму в новий контекст розширює його зовнішні фразеологічні зв'язки, сполучуваність і створює базу для варіювання первинного значення з поступовим поглибленням відмінностей між відтінками, що з'явилися [2, с. 22].

Друга точка зору більш адекватна. Вона полягає в тому, що фразеологічним одиницям, а саме фразеологічним єдностям, які співвідносяться з дієсловами, властива широка й дифузна семантика, яка диференціюється залежно від контекстуального оточення і може зазнавати звуження [2, с. 24]. В лінгвістичній літературі так зване «широке значення» тлумачать як таке значення, яке містить максимальний ступінь узагальнення (абстракції), тобто співвідносно із узагальненим поняттям, котре отримує певне звуження, конкретизацію при вживанні в мовленні [2, с. 22]. Суть «широкого значення», на думку І. І. Чернишової, та його відмінність від полісемії формується у відповідній літературі таким чином: під «широким значенням» розуміють максимально абстраговане значення, яке реалізується лише при ізольованому від контексту називанні. При актуалізації це дуже загальне абстрактне значення конкретизується. Актуалізація фразеологізмів із «широким» значенням полягає кожного разу в конкретизації їх семемі [7, с. 183]. Так, наприклад, значення вербального фразеологізму – jmdm., *einer Sache den Rest geben* в лексикографії формується так: *den Zustand völligen Ruins herbeiführen, bewirken*. При конкретизації цього дуже загального значення можна встановити такі типові реалізації: 1) «...man munkelte, ...dass die Geschäfte meines armen Vaters verzweifelt schlecht stünden, und dass die kostbaren Feuerwerke und Diners ihm als Wirtschaftler notwendig den Rest geben müssten» (*Th. Mann «Bekenntnisse des Hochstaplers Felix Krull»*). Тут фразеологізм означає «когось згубити, фінансово знищити»; 2) «Die Tür wurde, so breit sie war, von Karl verstellt. Karl lies niemand ein, während er im Gegenteil schrie, man sollte kommen und den noch bewahrten Protestanten den Rest

geben» (Н. Mann «Henri Quatre Jugend»). У цьому прикладі фразеологізм означає: «когось психічно, фізично знищити»; 3) «*Die fünfte Flasche gab ihm den Rest*» (Friedrich W. Mdt I). У цьому реченні фразеологізм означає «когось дуже напоїти».

Зрозуміло, що жодне з реалізованих у контексті значень не ідентичні основному значенню, а контекст становить лише конкретизації широкого значення фразеологізму [7, с. 183]. А. А. Уфимцева відзначає, що «чим ширша сфера вживання словесного знаку, тим бідніший його смисловий зміст, який є поняттям найвишого ступеня абстрактності» [3, с. 104]. Оскільки фразеологічні єдності мають часто дуже широку семантику, то при формуванні глобального значення фразеологізму утворюється єдине поняття високого ступеня абстрактності й узагальнення, тобто тут має місце звуження змісту поняття при розширенні його об'єму [2, с. 25]. Звуження змісту поняття полягає в тому, що єдине складне поняття, яке виражається фразеологізмом загалом, «містить» в собі тільки найбільш визначальні ознаки денотатів. Згідно із законом зворотно-пропорційної залежності між об'єктом та змістом понять «чим ширший об'єм, тим бідніший його зміст» [8, с. 143]. Звуження змісту призводить до розширення його об'єму. Практично це знаходить вираження у віднесенні фразеологічної логічної одиниці до ширшого класу денотатів. Л. А. Болгова робить висновок, що поняття «широта» значення фразеологічних одиниць відображає особливість фразеологічної семантики, яка полягає в її потенційній багатосемності за наявності однієї або двох ведучих сем, що, у свою чергу, розширює межі референтної співвіднесеності фразеологічних одиниць і викликає виникнення семантичних варіантів [1, с. 22].

Компонентний аналіз дає змогу глибше проникнути в структуру значення і полегшує спостереження за процесом його зміни. При застосуванні цього методу до фразеологічних одиниць не можна говорити про «архісеми» як у сфері лексикології, оскільки вони є вторинними утвореннями, що виникли в результаті метафоричних і метонімічних переносів. Принципова відмінність компонентного аналізу в застосуванні до фразеологічного значення полягає в наявності певних відповідностей між елементами семантики фразеологізму та його структурними компонентами [2, с. 24]. Слово, вступаючи в особливі фразеологічні зв'язки, що набирають стабільного характеру у фразеологічній одиниці й, створюючи поряд із іншим словом (чи словами) замкнуте семантичне ціле, не передає такій фразеологічній одиниці весь об'єм своїх значень, а значно звужує його. У фразеологічну одиницю переходять семи, які або самі є результатом переносно-образного осмислення слова, або сприяють такому осмисленню у зв'язку зі вступом його в нові фразеологічні дистрибуції. Семи, що раніше перебували на периферії семантичної структури, можуть відриватися від основних номінативно-похідних значень і виступати на передній план при вступі компонентів у фразеологічну одиницю [2, с. 25]. Отже, семантична структура фразеологічної єдності становить певну множинну єдність семантичних компонентів (сем), організовану певним чином. У цій єдності виділяють центральну підмножинність, яка є теоретико-множественним перетином сем усіх семантичних варіантів фразеологічної єдності (семантичної вершини), та певну периферійну підмножинність. Семи, які становлять центральну підмножинність, присутні в кожному семантичному варіанті фразеологічної єдності. І, навпаки, набір сем, що входять до периферійної підмножинності, індивідуальні для кожного семантичного варіанта фразеологічної єдності. Більше того, теоретико-множинна сума периферійних сем усіх зареєстрованих значень не вичерпує всієї підмножинності периферійних сем. Неактуалізовані семи, що входять до підмножинності, становлять базу для виникнення нових семантичних варіантів та оказіональних вживань фразеологічної єдності. Саме цим фактом і пояснюється розходження у лексикографічній фіксації однієї і тієї ж фразеологічної єдності в різних лексикографічних джерелах [2, с. 23].

1. Насамперед визначається загальна структура фразеологізму з погляду логіки предикатів. Оскільки ми маємо справу з невірними фразеологічними предикативними словосполученнями, які, тим не менше, поводяться в тексті як дієслова, то для дослідника важливо вяснити, аналогом якого дієслова є та чи та фразеологічна єдність. Для цього потрібно використовувати поняття «предикат» у логічному розумінні предикатів [8, с. 38]. Аргументи предиката – це ті об'єкти чи елементи, про які предикат щось стверджує чи які він описує. Предикат із одним аргументом має в ролі корелята простий предикативний прикметник, який може виступати в ролі предикатива, співвідноситься із неперехідним дієсловом. Двомісний предикат, тобто предикат із двома аргументами, означає від-

ношення, наявне між двома об'єктами. Прикладом фразеологічної єдності, що є одномісним предикатом, може бути вираз: *Gut im Zuge sein*, де сам вираз – предикат, а *X* – аргумент: ***J-md (X) ist gut im Zuge***.

Приклад двомісного предиката – вираз ***auf die Matte legen***, а *X* та *Y* – аргумент. Двомісний предикат *auf die Matte legen* описує деяку множинність ситуацій, агентом яких є *X*, а пацієнтом *Y*. *X* і *Y* – перемінні аргументи, і їхнє значення разом із деякими іншими компонентами контексту зумовлюють вибір того чи того семантичного варіанта фразеологічної єдності.

2. Поняття «аналіз» уключає в себе, крім розгляду деякого об'єкта серед йому подібних, також розклад цього об'єкта на більш прості компоненти. На нашу думку, в семантичній системі фразеологічної єдності можна виділити такі компоненти: **1) Внутрішні:** а) семантична вершина, тобто пересічення сем усіх семантичних варіантів, які оформлені в центральну підмножинність, що входить у кожен семантичний варіант; б) предикативний компонент; в) допоміжні компоненти, які забезпечують насиченість внутрішніх валентних зв'язків – додатки, прийменники й ін.; **2) Зовнішні:** за допомогою зовнішніх компонентів відбувається «підключення» фразеологічної одиниці в контекст і приєднання перемінних аргументів до фразеологічних одиниць [2, с. 26].

3. Власне семний аналіз семантичної структури фразеологічних єдностей. Процедура аналізу полягає у виділенні сем, властивих компонентам фразеологічних єдностей, та у визначенні потенційних сем, які актуалізуються за певних умов і в певному контексті в сполученні із семами, що входять до семантичної структури компонентів фразеологізму. Покажемо це на прикладі виразу: ***j-n (etw.) auf die Beine stellen***. У лексикографічних джерелах розкрито далеко не всі семантичні варіанти цієї фразеологічної єдності.

Так, у словнику Л. Е. Біновича семантична структура фразеологічної єдності має такий вигляд: *j-n (etw.) auf die Beine stellen*; а) поставити на ноги, виростити, зробити когось самостійним; б) організувати щось: *Wie immer, man gibt dem hochfahrenden monosen Mann scheuen Ruhm, aber nicht die Mittel, eine neue Expedition auf die Beine zu stellen* (S. Feuchtwanger «Erfolg») [2, с. 26].

У словнику В. Фрідріха [2, с. 27] наведено такі значення цього фразеологізму: а) щось заново створити; б) придумати та вибудувати щось: Порівняймо: *Zusammen mit seinem Bruder hat er diese Firma auf die Beine gestellt. Er stellte als erster eine Expedition nach Tibet auf die Beine. Wir wollen für die Sendung ein Programm auf die Beine stellen, das alles bisherige übertrifft* [5, с. 163].

У словнику Р. Пауля зафіксовані такі значення цього фразеологізму: а) *einen Genesenden auf die Beine stellen* – одужуючого підвести на ноги; б) *(ein Heer) auf die Beine bringen* – зібрати (військо) [9, с. 80].

У словнику Варіга наведено такі значення цього фразеологізму: а) *zu einer Genesung beitragen* (сприяти одужанню); б) *wieder hochbringen (ein Geschäft), ihm einen neuen Aufschwung geben* (поліпшити стан справ, привести до нового розквіту) [10, с. 246].

У словнику Р. Клаппенбах, В. Штайніца [2, с. 28] знаходимо такі значення вищеназваного фразеологізму: а) *etwas organisieren, aufstellen* (Veranstaltung, Organisation), тобто щось організувати, встановити.

Узагальнивши всі наведені дані словників, ми отримаємо набір значень фразеологізму *j-n/etwas auf die Beine stellen*: а) вилікувати когось, поставити на ноги; б) підняти на ноги, мобілізувати когось; с) поставити на ноги в економічному аспекті, ефективно організувати; д) виростити, виховати когось, зробити когось самостійним. Ця фразеологічна єдність – двомісний предикат. Залежно від категорії живий – неживий, наявної в перемінного аргументу, клеми ***j-n, etwas*** відбувається перша «різка» диференціація семантичних варіантів фразеологічної єдності. Наприклад, якщо вираз має (+ живий), то можуть актуалізуватися такі семантичні варіанти: а) вилікувати когось, поставити на ноги; б) підняти на ноги, мобілізувати когось; с) виростити, зробити когось самостійним; якщо вираз має (– живий), тоді актуалізується варіант (с): організувати щось (наприклад, експедицію), (+ живий) наявний у цьому фразеологізмі в двох компонентах: у згаданому перемінному аргументі й у соматизмі *Beine*, у денотата, якого (+ живий) імпліцитно є кінцівки.

Метафоризація за семою (+ живий) переходить від *Beine* на перемінні аргументи, які не мали первинно (+ живий). Наприклад, *ein Geschäft, ein Unternehmen auf die Beine stellen*. Хоча при аналізі цього фразеологізму й виділяють дві семи (+ живий), у перемінному аргументі семантичних варіантів (а), (в), (д) та в іменнику *Beine*, очевидно, що більшу семантичну силу має сема (+ живий),

оскільки саме вона здатна переноситися на перемінні аргументи фразеологічної єдності, які знаходять вираження в контексті й забезпечують семантичну сполучуваність (а саме передавати (+ живий) іменникам, які первинно їх не мали) в тексті.

У центральній підмножинності, яка становить семантичну вершину, наявний смисл (+ стійкість), у якому сполучуються (+ множественність), репрезентована формою числа множини, та (+ опора). Крім того, у центральне підмножество входять (+ інцептивність) та (+ вертикальність), що містяться в предикативному компоненті *stellen*. Актуалізація цих сем здійснюється при сполученні з іменником *Veine*, який має (+ опора). Актуалізація кожного окремого семантичного варіанта відбувається за рахунок фокусування того чи того набору сем, які віртуально входять у широку семантичну основу фразеологізму.

Висновки. Отже, фразеологічним єдностям властива широка понятійна основа. Пояснюється це явище наявністю в одній фразеологічній єдності декількох денотатів, оскільки фразеологічна єдність описує декілька видів ситуацій. Залежно від контекстуального оточення широка понятійна основа фразеологічній єдності звужується та диференціюється. Актуалізація кожного окремого семантичного варіанта відбувається за рахунок фокусування того чи того набору сем, які віртуально входять у широку понятійну основу фразеологічної єдності.

Джерела та література

1. Болгова Л. А. Фразеологическая вариативность и механизмы фразообразования : пособие по обучению / Л. А. Болгова. – М. : АКД, 1974. – 234 с.
2. Бородулина А. Я. К проблеме фразеологического значения / А. Я. Бородулина // Вопросы языкознания : сб. науч. тр. МГПИИЯ им. Мориса Ториза. Сер. : Филология. – М. : Высш. шк., 1977. – № 99. – С. 112–123.
3. Уфимцева А. А. Слово в лексико-семантической системе языка : монография / А. А. Уфимцева. – М. : Наука, 2001. – 238 с.
4. Fleischer W. Phraseologie der deutschen Gegenwartssprache : Lehrbuch / W. Fleischer. – Niemeyer : Aufl. «Tübingen», 1997. – 250 S.
5. Friedrich W. Moderne deutsche Idiomatik: Nachschlagewerk / W. Friedrich. München : Hueber Verlag, 1986. – 536 S.
6. Hinka B. I. Lexikologie der deutschen Sprache : Lehrbuch / B. I. Hinka. – Тернопіль : Навч. кн. – Богдан, 2008. – 320 S.
7. OGuy O. O. Lexikologie der gegenwärtigen deutschen Sprache : Lehrbuch / O. O. OGuy. – Winnitsa : Nova Knyha, 2003. – 403 S.
8. Stepanova M. D. Lexikologie der deutschen Gegenwartssprache / M. D. Stepanova. – Moskau : Hochschule, 1975. – 275 S.
9. Paul H. Deutsches Wörterbuch: Phraseologie / H. Paul. – Tübingen : Max Niemeyer, 2008. – 1243 S.
10. Wahrig G. Deutsches Wörterbuch: Phraseologie / G. Wahrig. – München : Bertelsman Lexikon Verlag, 1991. – 1493 S.

Лавриненко Галина. Проблема «широкого» значения фразеологизмов современного немецкого языка. Предмет исследования – один из наиболее значимых субклассов фразеологизмов – фразеологические единства, которые по своей структуре есть «синтаксическими моделями вариативных синтагм», в семантическом плане они полностью переосмыслены. Особенность их семантики заключается также ещё и в том, что им свойственно так называемое «широкое» значение, под которым понимается максимально абстрагированное значение, которое существует только при изолированном назывании. При актуализации в контексте это очень общее, абстрактное значение конкретизируется, однако никогда не бывает идентичным значению, конкретизированному в контексте, что объясняется наличием в них нескольких денотатов, поскольку одно фразеологическое единство описывает несколько ситуаций. Актуализация каждого их семантического варианта происходит за счёт фокусирования набора сем, которые виртуально входят в широкую понятійную основу фразеологического единства.

Ключевые слова: фразеологическое единство, семантическая структура, предикативный компонент, сема, актуализация, фокусирование.

Lavrynenko Halyna. The Problem of «Broad Meaning» of Phraseologisms in Modern German. The Subject of this research is one of most significant phraseological subclasses – phraseological unities, which in their structure are «syntactical models of variational syntagms» and in the semantic sphere they are fully redirected. The peculiarity of their semantics is reflected in the phenomena, that such constructions are carriers of so-called «broad meaning» under which the generalized abstract meaning in the distinguished nomination is implied. In the process of actualization on

the base of context the «broad meaning» of phraseological unity can be narrowed, but it never becomes equal to concrete meaning, that can be explained by the existence of several denotations. The actualization of any semantic variant is conducted by semis set focusing, which are virtually included into broad notional base of phraseological unity.

Key words: phraseological unity, semantic structure, predicative component, semi, actualization, focusing.

Стаття надійшла до редколегії
10.03.2014 р.

УДК 811.111'44

Valeriy Mykhaylenko

‘ECONOMY’ Contensive Mapping in English

The objective of the paper is to define the componential structure of the dominant lexeme and reveal its discourse functions. Conceptualizing ‘ECONOMY’ in the Anglo-phone world view is necessitated by modeling the concept content and the semantic structure of the lexeme in the English language system. Employing conceptual, etymological and componential/definitional types of analysis (dictionary entries) and their results verification in discourse registered in The British National Corpus made possible to reveal the ‘ECONOMY’ conceptual system to show the ways of its semanticising in registered in the language system as well as in the discourse structure. The paper presented is a response to the challenges put forward by lexical and cognitive semantics, practical lexicography and teaching LSP ‘ECONOMICS’ to the ‘economics’ majors.

Key words: concept, lexeme, component, discourse, corpus, etymology, semantics, structure.

Introduction: theory and objectives. The representational theory of mind (RTM) proposes that concepts are mental representations. According to RTM, thinking occurs in an internal system of representation. Beliefs and desires and other propositional attitudes enter into mental processes as internal symbols [5], while the semantic theory of concepts holds that they are abstract objects.

«There are five significant issues that are focal points for many theories of concepts. Not every theory of concepts takes a stand on each of the five, but viewed collectively these issues show why the theory of concepts has been such a rich and lively topic in recent years. The five issues are: (1) the ontology of concepts, (2) the structure of concepts, (3) empiricism and nativism about concepts, (4) concepts and natural language, and (5) concepts and conceptual analysis» [5].

The linguistic representation of conceptual structure is the central concern of lately as «cognitive linguistics» thanks to the works by Fauconnier (1985, 2002), Fillmore (1975, 1976), Lakoff (1987, 1992), Langacker (1987, 1991), and Talmy (2000, 2000), and edited collections like Geeraerts & Cuyckens (2007). This field can first be characterized by contrasting its «conceptual» approach with two other ones – «formal» and «psychological». A concept is a cognitive unit of meaning – an abstract idea or a mental symbol sometimes defined as a «unit of knowledge», built from other units which act as a concept’s characteristics. A concept is typically associated with a corresponding representation in a language or symbology such as a single meaning of a term [2, p. 106–114]. The meaning of «concept» is explored in the mainstream of cognitive science, metaphysics, and philosophy of mind.

The objective of the present paper is to conceptualize «economy» in the English word view and verbalize the conceptual system of ‘economy’ in the English language system and economy discourse.

The conceptual analysis. The term «concept» is traced back to 1554–1560 (Lat. *conceptum* – something conceived), but what is today termed «the classical theory of concepts» is the theory of Aristotle on the definition of terms.

According to The American Heritage Dictionary of the English Language concept is:

1. A general idea or understanding of something: the concept of inertia; the concept of free will.
2. A plan or original idea: The original concept was for a building with 12 floors.
3. A unifying idea or theme, especially for a product or service: a new restaurant concept.